

opusdei.org

Život Panny Marie (V): Zvěstování Panny Marie

Páté pokračování o životě Panny Marie v Mariánském roku Opus Dei. Texty uvažují o zvěstování anděla Panně Marii: Kristova brána do světa.

11.09.2010

K nejdůležitějšímu rozhovoru dějin došlo uvnitř jednoho prostého domu v Nazaretě. Jeho účastníci jsou samotný Bůh, který jedná prostřednictvím archanděla, a Panna

jménem Maria z Davidova domu,
zasnoubená s mužem jménem Josef.

S největší pravděpodobností se Maria právě modlila, snad meditovala nad nějakou pasáží Písma, která mluvila o spáse slíbené Pánem. Tak ji líčí křesťanské umění, které bylo inspirované touto událostí, a které vytvořilo ta nejkrásnější zpodobnění Panny Marie. Nebo byla zaměstnána domácími pracemi a rovněž pohroužená v modlitbě: Všechno u ní bylo příležitostí k modlitbě a důvodem k neustálému dialogu s Bohem.

Buď zdráva, milostiplná! Pán s tebou!
(Lk 1,28)

Když to uslyšela, ulekla se a uvažovala, co má tento pozdrav znamenat. (Lk 1,29) Je celá zmatená, ne kvůli zjevení anděla, ale kvůli tomu, co řekl. A udiveně se ptá, proč najednou tolik chvály. Je zmatená, protože ve své pokoře se považuje za

nehodnou. Zná dobře Písmo a okamžitě si uvědomuje, že nebeský posel jí předává neslýchané poselství. Kým je, aby se zasloužila tuto chválu? Co učinila zvláštního za svůj krátký život? Zajisté si přeje sloužit Bohu celým svým srdcem a celou svou duší. Ale vidí se na hony vzdálená od hrdinských skutků, které si vysloužily chválu pro Deboru, Judit a Ester, slavné ženy z Bible. Nicméně chápe, že nadpřirozené poselství je určeno právě jí. Zdrávas, milostiplná!

Gabriel se obrací k Marii a hned na začátku ji oslovuje 'milostiplná', což je příčinou hlubokých rozpaků Panny Marie. Svatý Lukáš používá slovo, jež v řeckém jazyce znamená, že Panna z Nazareta byla Boží milostí úplně proměněná a posvěcená. Jak později definovala církev, došlo k tomu na začátku jejího početí vzhledem k poslání, které měla splnit: Být Matkou Boží v lidské

přirozenosti a zároveň zůstat
Pannou.

Archanděl si všímá úleku Panny Marie a aby ji uklidnil, obrací se k ní a nazývá ji 'nyní už opravdu' jejím vlastním jménem a vysvětluje jí důvody tohoto výjimečného oslovení.

„Neboj se Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce. (Lk 1,30-33)

Maria, která dobře zná mesiášská proroctví a mnohokrát o nich přemýšlela, chápe, že bude Matkou Mesiáše. V její odpovědi není ani nejmenší stín pochybnosti nebo nevíry. Už od svého nejútlejšího dětství bylo jejím jediným přáním plnění Boží vůle. Ale chce také vědět, jak se tento div uskuteční, neboť se,

inspirovaná Duchem svatým,
rozhodla v neporušenosti srdce, těla i
mysli zcela odevzdat Bohu.

Svatý Gabriel jí sděluje, jakým
nadpřirozeným způsobem se v ní
sjednotí mateřství a panenství.

„Duch svatý sestoupí na tebe a moc
Nejvyššího tě zastíní! Proto také dítě
bude nazváno svaté, Syn Boží. A
tvoje příbuzná Alžběta počala ve
svém stáří syna a je už v šestém
měsíci, ačkoli byla považována za
neplodnou. Vždyť u Boha není nic
nemožného.“ (Lk 1,35-37)

Anděl mlčí. Široké ticho se
rozprostírá po celém nebi a zemi a
Maria přemýšlí ve svém srdci o
odpovědi, které dá Božímu poslu. Na
tom, co řekne tato Panna, závisí
vtělení Božího syna i spása celého
lidstva.

Maria nemešká. A když odpovídá na
nebeské pozvání, dělá to se vší

rozhodností své vůle. Neomezuje se na obecný souhlas, ale vysloví rozhodné ať se stane celou svou duší a celým svým srdcem. Je v naprostém souladu s Boží vůlí: Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova (Lk 1,38)!

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi (Jan 1,14). Když znovu rozjímáme nad tímto tajemstvím Božího lidství a lidství člověka, s vděčností, jež nemá konce, voláme: Ó Matko, Matko, svým „Fiat!“ - „Staň se!“ - jsi nás učinila bratry Boha a dědici jeho slávy. Buď velebena! (Cesta, č. 512)

HLAS MAGISTERIA

Otec milosrdenství však chtěl, aby vtělení předcházel souhlas předurčené matky, aby tak jako kdysi žena přispěla ke smrti, žena přispěla i k životu. To platí skvěle o matce Ježíšově, která světu porodila sám Život vše obnovující a byla od Boha

obdařena dary hodnými tak velkého úkolu. Proto se nelze divit, že u svatých otců zavládl obyčej nazývat Bohorodičku zcela svatou a nedotčenou jakoukoli poskvrnou hříchu, takřka modelovanou Duchem svatým a vytvořenou jako nové stvoření.

Nazaretská panna byla od prvního okamžiku svého početí obdařena leskem jedinečné svatosti a z Božího rozkazu pozdravena zvěstujícím andělem jako „milostí plná“ (srov. Lk 1,28). Sama pak odpovídá nebeskému poslu: „Jsem služebnice Páně! Ať se mi stane podle tvého slova“ (Lk 1,38).

A tak se Maria, dcera Adamova, souhlasící s Božím slovem, stala matkou Ježíšovou. Přijala spásnou Boží vůli celým srdcem a bez jakékoli zábrany hříchu, zasvětila se cele jako služebnice Páně osobě a dílu svého syna a pod ním a s ním - z milosti

všemohoucího Boha - sloužila
tajemství vykoupení.

Právem tedy svatí otcové soudí, že Maria nebyla použita Bohem jen trpně, nýbrž že ze svobodné víry a poslušnosti spolupracovala na lidské spáse. Ona totiž, jak praví sv. Irenej, „svou poslušností se stala příčinou spásy pro sebe i pro celé lidské pokolení“. Proto mnozí svatí otcové ve svých kázáních s oblibou mluví podobně jako on: „Uzel, vzniklý neposlušností Evy, byl rozvázán poslušností Marie; co zauzlila panna Eva nevěrou, to rozuzlila Panna Maria vírou“. Ve srovnání s Evou nazývají Marii „matkou živých“ a často zdůrazňují: „Smrt přišla prostřednictvím Evy, život prostřednictvím Marie“.

II. vatikánský koncil (20. století),
Věřoučná konstituce o církvi *Lumen
gentium*, č. 56

---

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/zivot-panny-marie-v-zvestovani-panny-marie/> (18.04.2025)